

Πώς μπορούμε να προφυλαχθούμε από τη μόλυνση;

Ο άνθρωπος περιορίζει τις πιθανότητες μόλυνσής του με το παράσιτο:

- **όταν καταναλώνει βρασμένο ή κατεψυγμένο κρέας,**
- **όταν πλένει καλά (με υγρό σαπούνι) τα φρούτα και τα λαχανικά που τρώγονται ωμά (μαρούλι, ντομάτες, μήλα κ.ά.),**
- **όταν πλένει καλά τα χέρια και τα αντικείμενα που χρησιμοποιήθηκαν κατά το χειρισμό του ωμού κρέατος,**
- **όταν πίνει βρασμένο ή παστεριωμένο γάλα (όχι ωμό),**
- **όταν καθαρίζει την αμμοδόχο της γάτας του πλάκιστον κάθε 1-2 ημέρες, και**
- **όταν χρησιμοποιεί γάντια κατά τη φροντίδα του κόπου.**

Για να προληφθεί η μόλυνση της γάτας, χορηγείται σε αυτή μόνο βρασμένο κρέας (οι "κύστεις" του τοξοπλάσματος καταστρέφονται στους 66°C) ή κατεψυγμένο κρέας (οι "κύστεις" καταστρέφονται στους -20° C , σε 3 ημέρες).

Η μόλυνση των φυτοφάγων και των παμφάγων ζώων αποτρέπεται, όταν τα ζώα δεν έρχονται σε επαφή με τα αποξηραμένα κόπρα της γάτας ή όταν τα κόπρα της γάτας απομακρύνονται κάθε 1-2 ημέρες από το περιβάλλον και κλείνονται σφιχτά σε νάυλον σακούλα.

Συνοψίζοντας...

Για να είμαστε ασφαλείς εμείς και τα κατοικίδιά μας από το τοξόπλασμα, θα πρέπει να τηρούμε τους βασικούς κανόνες υγιεινής (καθαριότητα χεριών, πλύσιμο με υγρό σαπούνι ωμών φρούτων και λαχανικών, πλύσιμο σκευών, όπου επεξεργάσθηκε ωμό κρέας κ.ά.).

Η γάτα ΔΕΝ ΣΧΕΤΙΖΕΤΑΙ ΑΜΕΣΑ

με τη μόλυνση του ανθρώπου, εκτός και αν καταναλωθεί το κρέας της ωμό!

Ο σκύλος δεν σχετίζεται με τη μόλυνση του ανθρώπου με τοξόπλασμα, εκτός και αν καταναλωθεί το κρέας του ωμό!

Αν έχουμε γατούλα και προσέχουμε τη διατροφή της και απομακρύνουμε το αργότερο κάθε 2 ημέρες τα κόπρα από την αμμοδόχο της, δεν υπάρχει κίνδυνος μόλυνσής της με το παράσιτο.

Η σωστή ενημέρωση απομακρύνει τον φόβο και την προκατάληψη, μας πρεμεί και μπορούμε να απολαύσουμε τη συμβίωσή μας με τη γατούλα και το σκύλο μας.

Κείμενο

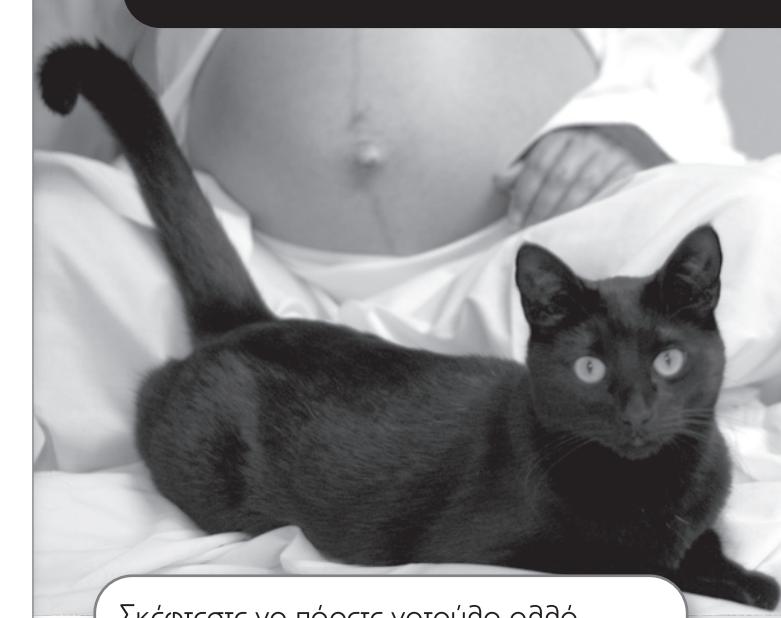
Συλλιανός Θ. Χαραλαμπίδης, τ. Καθηγητής Αριστοτελέμειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Κτηνιατρική Σχολή, Εργαστήριο Παρασιτολογίας και Παρασιτικών Νοσημάτων
e-mail: harala@vet.auth.gr
Προσωπική ιστοσελίδα: <http://users.auth.gr/~harala/>

Επιμέλεια – Σχεδιασμός

Άδεσποτοπλόγιο, Ομάδα Εθελοντών για τα Άδεσποτα www.adespotologio.gr

Τοξοπλάσμαση και κατοικίδια

Τύπος και πραγματικότητα

Σκέφτεστε να πάρετε γατούλα αλλά δεν το αποφασίζετε γιατί σας ίσεν συχνά ότι «γάτες και εγκυμοσύνη δεν συμβιβάζονται» ή ότι «οι γάτες προκαλούν στειρότητα»;

Έχετε γατούλα αλλά και προβλήματα με τους γείτονές σας γιατί φιβούνται ότι η γατούλα «θα τους κολλήσει τοξόπλασμα»;

Η απάντηση στα ερωτήματα αυτά βρίσκεται στη σωστή ενημέρωση σχετικά με την τοξοπλάσμωση.

Τι είναι η τοξοπλάσμωση;

Η τοξοπλάσμωση είναι συνήθως χρόνιο παρασιτικό νόσημα των ζώων και του ανθρώπου, σε ολόκληρο τον κόσμο και οφείλεται στο πρωτόζωο παράσιτο *Toxoplasma gondii*.

Στους ιστούς του ανθρώπου και των ζώων παράγονται οι "κύστεις τοξοπλάσματος" μέσα στις οποίες το παράσιτο επιβιώνει ολόκληρη τη ζωή του μοιλυσμένου ατόμου ή ζώου.

Πώς μεταδίδεται;

Η μετάδοση του παρασίτου στον άνθρωπο γίνεται:

- α)** με τις "κύστεις" του παρασίτου, όταν καταναλώνεται αμό ή ατελώς ψημένο κρέας μόσχου, προβάτου, χοίρου κ.ά. (κιμάς, γύρος, σουβλάκι κ.ά.). Στη χώρα μας είναι μοιλυσμένα σχεδόν ένα στα δύο βροειδή, ένα στα τέσσερα πρόβατα, αίγες κ.ά.,
- β)** με τις ώριμες ωκύστεις του παρασίτου, όταν καταναλώνονται άπλιτα ή ατελώς πληυριμένα μοιλυσμένα φρούτα, λαχανικά, χόρτα κ.ά., και
- γ)** με τα μεροζωϊδια του παρασίτου, που βρίσκονται στο αίμα της εγκύου (ανθρώπου και ζώου) και στο γάλα της μητέρας και είναι δυνατόν να μοιλύνουν αντίστοιχα, τα έμβρυα και τα νεογέννητα.

Πώς συνδέεται η γάτα με την τοξοπλάσμωση;

Η γάτα ΔΕΝ ΣΧΕΤΙΖΕΤΑΙ ΑΜΕΣΑ με τη μόλυνση του ανθρώπου ή των ζώων με το παράσιτο, επειδή το κρέας της δεν καταναλώνεται στη χώρα μας (σε χώρες όπου ο άνθρωπος καταναλώνει αμό κρέας γάτας μπορεί να μοιλυνθεί).

Η μοιλυσμένη γάτα διασπείρει με τα κόπρανά της τις ώριμες ωκύστεις του παρασίτου στο περιβάλλον, για 2-20 ημέρες σε ολόκληρη τη ζωή της (οι ώρες ωκύστεις δεν μοιλύνουν).

Οι γάτες μοιλύνονται με το παράσιτο συνήθως, όταν καταναλώνουν αμό κρέας, ποντίκια κ.ά.

Όταν η υγρασία και η θερμοκρασία του περιβάλλοντος είναι υψηλές, οι ώρες ωκύστεις γίνονται ώριμες (μοιλύνουσες), σε διάστημα 2-4 ημερών.

Όταν η γάτα μοιλύνεται για δεύτερη ή τρίτη φορά με το παράσιτο, τότε αναπτύσσεται σε αυτή ανοσία, με οποτέλεσμα να διακόπτεται ο ποιληταπλασιασμός του παρασίτου και να μη αποβάλλονται από τη γάτα άωρες ωκύστεις στο περιβάλλον.

Στη χώρα μας η συχνότητα μόλυνσης της γάτας, που τρέφεται με αμό κρέας, ποντίκια κ.ά., είναι 0.9%, ενώ η κατοικίδια γάτα έχει ελάχιστες πιθανότητες να μοιλυνθεί με το παράσιτο, επειδή συνήθως δεν διατρέφεται με αμό ή ατελώς ψημένο κρέας κ.ά.

Τι συνέπειες έχει η τοξοπλάσμωση στον άνθρωπο;

Αλλοιοώσεις και συμπτώματα του νοσήματος εμφανίζονται συνήθως στο 30% των μοιλυσμένων ατόμων και αφορούν σχεδόν κατά κανόνα την πρώτη μόλυνση του ατόμου με το παράσιτο ή τη μόλυνση ανοσοκατασταθμένων ατόμων.

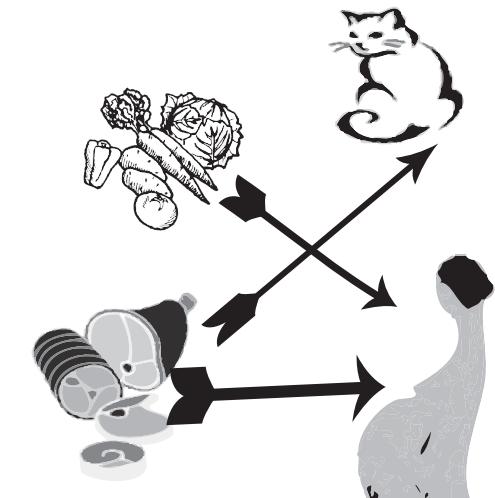
Τι επιπτώσεις έχει η τοξοπλάσμωση στις έγκυες γυναίκες;

Η μόλυνση ή η αναζωπύρωση της τοξοπλάσμωσης έχουν σοβαρές επιπτώσεις, όταν συμβαίνουν κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης (παρατηρείται σε 1-120/10.000 εγκύους).

Η μόλυνση του εμβρύου κατά το πρώτο τρίμυνο της εγκυμοσύνης είναι πιθανόν να προκαλέσει την αποβολή του (από τις 1.000 αποβολές που παρατηρούνται στον άνθρωπο, οι 2-8 οφείλονται στην τοξοπλάσμωση).

Η μόλυνση του εμβρύου κατά το δεύτερο ή κατά το τρίτο τρίμυνο της εγκυμοσύνης είναι πιθανόν να προκαλέσει σοβαρές αλλοιώσεις στους ιστούς του εμβρύου.

Στις γυναίκες που μοιλύνθηκαν έως 6 μήνες πριν από τη σύλληψη, αναπτύσσεται ανοσία που συνήθως προφυλάσσει το έμβρυο κατά τις μελλοντικές μοιλύνσεις της μητέρας με το παράσιτο. Όταν τίθεται έγκαιρα η διάγνωση της τοξοπλάσμωσης στην έγκυο και ακολουθείται έγκαιρα η αντίστοιχη φαρμακευτική αγωγή, μειώνεται σημαντικά η πιθανότητα να μοιλυνθεί το έμβρυο.

Υπάρχει φαρμακευτική αγωγή, που αντιμετωπίζει το παράσιτο;

Η φαρμακευτική αγωγή είναι αποτελεσματική κατά την οξεία φάση ή κατά τις αναζωπυρώσεις του νοσήματος (το παράσιτο είναι ευαίσθητο και καταστρέφεται, όταν βρίσκεται έξω από τα κύτταρα κατά τη διάρκεια των 8 πρώτων μηνών της μόλυνσης, ενώ είναι απρόσβιλη, όταν βρίσκεται μέσα στα κύτταρα ή μέσα στις "κύστεις"). Γι αυτό, η φαρμακευτική αγωγή είναι άσκοπη κατά τη χρόνια φάση της τοξοπλάσμωσης (μετά τους 8 πρώτους μήνες της μόλυνσης) και καθίσταται επικίνδυνη, όταν γίνεται κατά το πρώτο ήμισυ της εγκυμοσύνης, επειδή η pyrimethamine (φάρμακο επιλογής), μειώνει τη σύνθεση του φοιλικού οξέος στο παράσιτο, αλλά επίσης τόσο στη μητέρα, όσο και στο έμβρυο (= κίνδυνος τερατογένεσης).